

Indenrigsministeren: Jeg skal med Hensyn til det sidste Foredrag, der blev holdt, blot tillade mig at supplere de Bemærkninger, jeg før gjorde om Bygningsafgiften. Jeg troer, at jeg meget stærkt accentuerede, at jeg erkjendte, at Kjøbstæderne ere haardt beskattede, og at de sølte Skattetrykket navnlig meget haardt af Bygningsafgiften; men jeg tilføiede, at jeg efter de statistiske Oplysninger, jeg havde erholdt, ikke kunde erkjende, at der var nogen egentlig uretfærdig Beskatning paa Kjøbstæderne; jeg paastod, at Skatterne paa Landet vare beregnede pr. Individ endog saa høiere end Skatterne i Kjøbstæderne. Jeg skal derom tillade mig at meddele følgende saa statistiske Oplysninger: De directe Skatter i Finantsaaret 1858—59 udgjorde paa Landet, navnlig af Hartkorn, Gammelskat, Landskat og Eigningskat af Hartkornet, samt Bygningsafgift 3,362,721 Rd., hvilket er pr. Individ 2,⁸⁰ Rd. Communeskatterne i 1857, paalignede til Amtsrepartitionfondene, vare 1,562,489 Rd., paalignede til Landcommunerne i Penge 1,559,807 Rd. og i Naturalhjælper 1,501,907 Rd., ialt 4,624,203 Rd., som, fordeelte paa Landets 1,171,239 Indbyggere, hvortil maae lægges Kjøbstæderne paa Bornholm med 10,087 Indbyggere, altsaa ialt 1,181,326 Indbyggere, giver pr. Individ 3,⁹² Rd. I det Hele er der saaledes directe Skatter til Stat og Commune 7,986,924 Rd., hvilket udgjør pr. Individ 6,⁵⁵ Rd. Kjøbstæderne havde i 1855, naar Indbyggerne i Kjøbstæderne paa Bornholm kun regnes halvt, 179,976 Indbyggere, som svarede Bygningsafgift, Eigningskat, Gammelskat, Landskat og Eigningskat af Hartkorn, 375,790 Rd., hvilket, fordeelt paa ovennævnte Indbyggertal, giver pr. Individ 2,⁰⁸ Rd. Communeskatterne udgjorde i 1857 680,089 Rd., hvilket udgjør 3,⁰⁷ Rd. pr. Individ, altsaa ialt directe Skatter til Stat og Commune 1,055,879 Rd. eller pr. Individ 5,⁷⁵ Rd. Jeg bemærkede derhos, at der naturligtvis, før at komme til en fuldstændig Rundskab om Beskatningen, hørte endnu en Factor, nemlig Værdierne, hvorpaa de directe Skatter hvile, men tillige, at det ikke er muligt for Dieblirket at udfinde dem.

Med Hensyn til Jernbanen skal jeg endnu blot bemærke til hvad jeg omtalte sidst, at jeg

antager, at naar der bliver Tale om et fuldstændigt Jernbanesystem, vil ogsaa en meget væsentlig Deel af den allerede nu concessionsrede Bane deri kunne finde en berettiget Plads. Hvad Spørgsmaalet om Canal- og Havneinspecteuren angaaer, saa antager jeg rigtignok, at det er en Embedspost, som med det Antal Civilingenieurer, som nu findes rundt omkring i Landet, vil kunne undværes, og jeg mener, at hverken Communerne ville savne den tekniske Hjælp, som det er Canal- og Havneinspecteurens Sag at meddele dem ved Havnearbejder, eller at Ministeriet vil savne den tekniske Rundskab, som er nødvendig til at bedømme de Planer, som komme fra Communerne. Med Hensyn til det Øvrige, som den ærede Taler (Hert) omtalte, troer jeg, at det er af en saa speciel Natur, at jeg bør tage det under Overveielse, forinden jeg besvarer det, og opsætte til en senere Behandling, hvad jeg i saa Henseende maatte finde mig foranlediget til at bemærke.

Thune: Jeg tiltroer mig ikke det klare Overblik over vor finansielle Status, at jeg mener ved min Indsigt deri at kunne vejlede det høitærede Thing, og jeg skulde derfor ikke paa dette Stadium have taget Ordet, naar der ikke var udgaaet en directe Opfordring til mig fra det ærede Medlem, der sidder paa min høire Side (A. Hage). Han spurgte nemlig igaar, om det mere end eengang i mange Aar havde viist sig, at Helsingørs Havn var for lille. Der-til skal jeg tillade mig at svare, at det af ham Anførte er feilagtigt. Det har ikke viist sig eengang, men ofte og mange Gange i forskjellige Tilfælde. Sundtoldens Afløsning har ikke den Indflydelse paa dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem tillægger den; thi de Sundet passerende Skibe sendte kun deres Vaade iland, og Skibsførerne gif iland med dem for at klarere. Til at rumme disse Vaade var Havnen altid stor nok, om der ogsaa kom mange Skibe forbi paa eengang; men det, hvortil der manglede Plads, var deels til at løsse, — jeg har seet Skibe vente i flere Uger for at kunne komme til at løsse, og endda kunde de ikke faae Bolværk, saa at det ene Skib maatte ubløsse sin Ladning over det andet, hvilket jo er meget besværligt, — og deels til at reparere Skibe.